

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ**ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΔ**

Τό φύλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οικογενείας» τιμάται παντοῦ δρ. 4. «Η ασθάντερος υπερηφάνης του παρά τῶν μοτρακτορέων μπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν δύνεται τοὺς ἀγαπητούς μας ἀνήγνωστας, δοάκις ὑποπέντας τὴν ἁναφέρουν διέλεως. (Ἐκ τῆς Διεύθυνσεως).

«Ἡ ύπὸ τῶν ἀναγγωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνδενομένη ὑπὸ δικαιουμάτος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπὸ δρινοῦ.

Πολλοὶ ἁναγνῶσται μας μᾶς γράφουν διεπιθυμοῦν νὰ προηγουδικῶν τὰς ἔκδοσεις μας καὶ νὰ ἔγραφον σύνδομητα τῶν πρωδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τὸν διευκολύνουμε σχετικῶς, τους πληροφοροῦμεν διεδόκει τὸ ἀντίτυπον τῶν συνδομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων καλ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἰστοῦνται εἰμῆς.

Δ. Κ. Παναγιώτος: «Οὐχ χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν. Δ. Κ. Ενταῦθα. Τὰ ποιμάτια σας ἔχουν δεκτοῦς κατανόησης στηγανούς. Αἴτια προσταθῆται, εἰσάθη καθαρούς πάρα ύψη γράψετε ἀπολύτως κατά. Εἰωναν. Κηφισίουν. Τοῦ Ἄννυντε ψηφίου μεταφράσεις ποιησάτων θά δρῆσις χρησιμώνται σὲ διάφορα περιοδικά. Μά σύνους έρεπτε γαλλικά, γιατὶ δέν τὸ διαβάζεται στὸ πρωτότυπο. «Ἔτοι μόνο θά γνωρίσετε κακά τὸν ἔχοντα ποιητή. Ε. Φραγκός Καρακόπειρην. Οι στοχοί σας δύο καθοί. Πρωτεύεια μάλλον. Ν. Σερέπην τὴν δημοσίην. Πειραιᾶς. Οὐχ χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν. Ν. Ε ον τ. Α σ τ ο ν ν. Αγρίνιον. Τὸ ποιητικό σας, τὸ πρωτοποριακόν, δηλὼς τὸ λέπε, δέν εἴνε ἔπιτυχες κι' ὡς σατυρικὸν ἄκομα ἐν τὸ πάρει κανεῖ. Ήδου:

ΠΑΡΑΚΡΟΥΣΗ

Χωμένος στὴ γαλάζια μου τὴν μπέστα.
Ἐργάντης καὶ δόνος Κάρολος ἔγώ,
φρουριαζούνται τὰ σύνορα καὶ τὰ φέρτο
τῆς δόνος Σόλ... καὶ ἔγραφ' δ' Οὐγκῷ.
Καὶ ἔρειχνα κοπάξι στὴν καρδιά του
καὶ δόλι στὴν ψυχὴ φραμασέο,
καὶ ἔπαιξα μὲ τ' ἀσφρο τὰ μαλλιά του
τὸν δούκα Σύλβα... κι' ἔγραφ' δ' Οὐγκῷ.
Ἡ νειότη καὶ ἡ δύναμι δικῆ μου!
τὰ σύμπατα στὸ χέρι μου καστό,
μαγάρισοι καρετροῦν τὴ προστήγη μου,
κοπέσσεσες φίλες... κι' ἔγραφ' δ' Οὐγκῷ.
Στὴν τόση εὐτυχίᾳ δύνου μὲ ςώμει
ἐνα πακέτο έριξαντ' ἀδειανό,
καὶ κόντηδες δουκέσες καὶ βαρδώναι
λές καὶ σελέμικο περιμέναν κατόν,
«τὸ στρίβον... καὶ «τὸ στρίβον» κι' δ' Οὐγκῷ!

Ι. ν. ο. π. ο. Τὰ ποιμάτια σας ἔπειτα δύνανται. Μα τὶ εἶδους ποιητοῦ εἰν αὐτῇ; Διαβάστε «Ἐλλήνιας ποιητᾶς καὶ δένους ἀκούα, πάντας έξετες καὶ γλώσσας, γιατὶ δὲ ἔλληνικές μεταρράπτως Χ. Χ., Κουκέτων. Τὸ φύλλο ποὺ ζητάει τοῦς δραχμαίς έκποστον. Κ. Τ. Σ. α. ν. ι. κ. δ. η. ν. Σ. Σιδηρόκαπτον. Σ. Σ. ελληνιστούμενοι για τὰ καλά σας λέγοντα. «Οὐχ για τὰ φύλλα τοῦ ζητάετε δὲν μαρτύρισε, δυστυχώδες, νὰ κρατούμενοι λογαριασμούς. «Αν ἔγινετο μάρτο βα είγαντα τὴν ίδια υποχρέωσι καὶ ὑπένταντι ἄλλων ἀναγνωστῶν μας, δότε θά θιλαπούμενοι. «Α δη ν σ ι ο ν. Πόρτα Σάσιος. Τὸ δημητράς σας «Η Οργάνη τῶν Σωτηριών» τὸ θέλει νὰ πῆληθει δι τίτλος του μέχι καλό. Ήδου π.χ. ἡ ψέψη του:

«Ἐχουν περάσει τεῖς ἥρες
ἀπὸ τὴ στηγανή ποδ δήλως ἐκοιμήθηκε,
κουρασμένος ἀπὸ τὴ δουλειά μου πηγανίων σγά σιγά στο
σπιτι. «Ἡ θεραδά είνε γλυκεῖν, τὸ
φεγγάρι ἔχει ἀπλώσει τὸ χρυσό
μαρδύν του σδῆλη τὴ φύση, ἔνα
ἔλαφρό ἀεράκι μοῦνο χαδεύει τὸ
πρόσωπο, ἀνεροτόλως δισκάνω
τος «Ἐθνικό κήπο, καὶ διασκεδά
ζω ἀναπνέοντας καὶ ἐκπνέοντας
τὸ μροδένιο δέρας δωπας θά έκανε
ένας καλός καπνιστής τὸ καπνό
τον τοιγάρων τον».

Σάς ον μηδουλέωμενοι λοιπὸν νά
ψετε νό γραφει καὶ ν' ἀρχίσετε νό^ν
διαβάζετε. «Ἔτοι μόνον δέ μπαρετε
νό επιτύχειειστο ποὺ πού πειτε. Σ. π. υ.
Α. ύ ε ρ ι ν δ ν. Αργοστόλη. «Εισα
ζόμεν διὰ τὰ σχολικά βιβλία σας, τὰ
καταγράψατε, μᾶς στείλατε τὸ κατά-
λογο καὶ ζητάτε γά σας ἀπαντήσουμε.

«ΤΑΧΙΣΤΑ» τὶ τιμὴ προσφέρουμε. Μα
καμιλαν τιμὴν. Πληρότονις Ικανοποιητικό κι' ἀνηράσκους πατούσια διδύλια
καὶ μάλιστα ιστορικά καὶ φιλολογικά
παλαιά περιοδικά κατά κατά.

Τοικά τὶ νά τὰ κίνησιμα; Γιά τὶς σπουδές μας; Επιτυχών διυποχώς, άρη-
σμε πρὸ πολλοῦ διόπιν, τὸν παραδεισιον τῆς νεφτήτος. Κρατήστε λοιπὸν τὰ
βιβλία καὶ κράψτε τὸ έμποριο, τόσο νέος. Ε δ. γ. γ. Κ α λ α σ ι ν ζ ή ν.
Θήβας. Καὶ οὐ πάσι ξυγχρόνια νό πομέ το ίσο. Τί νά τὰ κάνουμε τὰ διαφόρα
συγχρόνια περιοδικά πού ἀγράπατε καὶ διαβάζετε καὶ θελεῖτε ήδη νά τὰ πω-
ληστε. Παρέβηγματα καὶ σεις την δηγελιάν τῆς σχολαρίας, βιβλίων. Αγοράζουμε
παλαιά διδύλια καὶ περιοδικά για τὰ βιβλιοθήκη μας. «Οχι σύγχρονα. Σύγχρονα πολύων μεν καὶ μειούς. Τ. Κ. α β ι έ λ η ν. Αθηνας ή Χ. Σ. τ. υ.
π. ο υ ο ν. Άμαλιά (....) Τί θελετε νά στην έπιστολή σας; Ποιός πάσι δραχμές; Ήμεις: «Ο αυτοκράτωρ τῶν Ρωσίων; Δεν καταλαβαίνουμε παπούλων-παπούλων.
Τίτος καὶ μαθητρίας μας ποιητές; Ήδου π.χ. Επίσης καὶ τὰ ποιημάτα σας, λιγο-πολύ.
τίτος παπάς;

Γ Ρ Ι Π Η

Μέ μια ματιὰ μπειρεθήκη
κι' εύδην ἐκρεθατώθηκα

Μούπε διατρόδος σε μάτισα
καὶ νά πᾶς γιατρευθήσι.
Στὰ μάτια πού δ' ἀγάπησαν
μεγέν μου ἐλα νά τὰ ίδης.

Στὴν ώμοσφιά σου μπλέχθηκα
κι' εύδην ξενητεύθηκα

Σὲ μια στιγμή σ' ἀγάπησα
και νά ξεχάσω τοιγνωνό,
τὴν ἀλλη πειά τὴν ἀφησα
μες τὴν γάγητ σου πονω.

Χ. ρ. Γ. ρ. α μ α τ ι κ α - Α. θ. Κ. Ε. υ. ι. α. Ζ. Αλιπρόν. Καὶ
σεις μᾶς στέλνετε καταλόγους τῶν σχολικῶν βιβλίων σας καὶ μερικούς συγ-
χρόνων λαϊκούς μυθοποιήσματα. Μα τὶ νά τὰ κάνουμε; Είναι πάσι τὰ βιβλία
τη γρίνευα «σχόρισμα». Ενα ήμετο ζητούματα πράγματα. Π. Ζ. ω.
γ. ρ. α. φ. ο. ν. Ενταῦθα. Τὰ ποιημάτια σας διούλοι, μά διούλοι κατά. Αύτη
είναι τὸ ελληνικής κρίσης μας. «Ηδου, έπι παραβεγματι, μερικοί στοχοί από
τὸ «Κρητικόν» μας Αγάπητο:

Χάρος, δέν ἔφατε πατέ,
ἐκτὸς πού τὴν ἀγάπησα
δέν πού είνε σφάλμα μου,

1. Τ. α μ. 8. «Αφοῦ απτλανθεύσθε καὶ μόνος σας δηιοὶ οι στοχοί σας
δέν είνε καλοί-δινε είνε κι' ή μαύρη αλθεία-γιατὶ ζητάετε τὰς τοῦς
δημοσιεύσματα; «Αν τὸ ζητάετε απότο θέραπον διαβάζονται μάς καὶ εἰ τὸ δίκη τους. Οι μη γράφοντες δέ,
ἄλλα διαδίδονται μόνον τὸ «Μπουκέτο». Θά μᾶς τὸ ζητεῖν πιώνταις δέ... δέ-
νούσιν! Καταλαβαίνετε τὰ διητάτη τα. Μά άριστες τα. Μά άριστες πατέμαται, μή
ζητάετε. Αργότερα ίσων γράψατε καὶ. Σ. μ. ι. α. κ. α. τ. ε. θεσαρούλην. Οὐχ χρήσιμος. Εὐχαριστοῦμεν. Σ. ω. Μ. ή. λ. ι. ο. ν.
Εὐχαριστοῦμεν για τὰς υπόσελείσας σας. «Αλλά προπομπώμε. Είτετε, νά
καπονιούμετε διώντας πάντας. Τὸ τερπνὸν δηλαδή μετά τοῦ φωτείων. «Άπ' τὰ
ποιημάτια σας κάπως καλύτερο τὸ θωμάσια. Σερέπετε το. τὸ κοινοῦ καὶ τε-
τριψμένου. Θά δημοσιεύθη σην οικεία σπηλη. Πάντως ζέρετε το. τὸ θεωρού-
μεν μάλλον όντας ένα επιτυχές πρωτόλειον μόνον.

Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΣΚΟΥΠΑ ΑΝΕΒΤΗΝΤΟΣ ΣΥΝΗΡΦΦΟΣ ΤΟΥ ΝΟΙΚΕΠΤΡΥ

«Αν καὶ ἡ ηλεκτρική σκούπα δέν είνε τίτοτε νέον, υπάρχουν πολλα
καταστασία πού δέν γνωρίζουν τὰ ἀγαθά της.

«Η ηλεκτρική σκούπα ἀνατηληώνει τὸ ξεσκονάτηρα τῶν χαλιών,
τὴ σκουτά, τὸ ξεσκονάτινο, τὸ φτερό καὶ τὴ βονδραίσια κάρις εἰς τὰ
διάφορα ἐξαρτημάτα της.

«Επει τιμορεῖ κανεὶς νά καθαρίσει τὰ βασιτέρα διαφέροντα σας
τὰ βγάλη από τὴ θέση των, νά σκουάσῃ για σκηνήσατε ακμητεγμάτα μαφιώντας καὶ τὸ
παρακαρό μόριο στόν σκόνην.

«Ο χειρισμός της είνε πολὺ πολύ απλός,
στανίνως δέ μπορεῖ νά ποροσιάσης ἀνωμαλία. Π. πάντως δέν πειτε νά έμ-
πιστεύσθε τὴν έπιδιόθητο τὸ παρό
μόνον εἰς τὸν ήλεκτροφόρο. Τὸ ήλεκ-
τρική σκούπα δέν είνε πολὺ πολύευχη, πα-
πεντασία είνε από τὰς πλέον οικονο-
μάκις ήλεκτρικής συσκευάς. Δέν κα-
ταναλώκει πειστόσθερον φεύγει από
μια λάμπα τῶν έκπτωτο βολίων.

Σχεδόν πάντοτε είνε προσημοστέ-
την σε μικρές τροχαλίες ώστε να με-
ταφέρεται εύκολα. Διά καθέ έργα-
σίαν υπάρχει είδηκό έξαρτημα, άλλο
διά καθέ ζελάτη, άλλο για τὰς κουρτ-
νες, άλλο για τὰς κεμφοτεχνήματα.
Συναρμολογούνται δέ διά πολὺ εύ-
κολα.

Μπορεῖ κανεὶς νά δη καὶ νά δο-
κιμάσῃ τὴ θαυματουργή αὐτή η ηλεκ-
τρική συσκευή εἰς ὥλα τὰ καταστή-
ματα ηλεκτρικῶν εἰδῶν.
ο ειδικός